Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 273/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 11 lutego 2004 r.

w sprawie prekursorów narkotykowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r.	L 87	109	31.3.2009
►**M2**	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1258/2013 z dnia 20 listopada 2013 r.	L 330	21	10.12.2013

▼B

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 273/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 lutego 2004 r.

w sprawie prekursorów narkotykowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego handlu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjęta w Wiedniu 19 grudnia 1988 r., dalej zwana „Konwencją Narodów Zjednoczonych", została przyjęta przez wspólnotę decyzją Rady 90/611/EWG ([4]).

(2) Wymogi art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych odnoszące się do handlu prekursorami, (tj. substancjami często używanymi do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych) są spełniane w odniesieniu do wymiany handlowej między Wspólnotą a państwami trzecimi na skutek przyjęcia rozporządzenia Rady (EWG) nr 3677/90/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. ustanawiającego środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwiania wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych ([5]).

(3) Artykuł 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych przewiduje przyjęcie właściwych środków w celu monitorowania wytwarzania i rozprowadzania prekursorów. Wymaga to przyjęcia przez Państwa Członkowskie środków związanych z handlem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Środki takie zostały wprowadzone dyrektywą Rady 92/109/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych ([6]). W celu lepszego zagwarantowania, że we wszystkich Państwach Członkowskich stosowane są jednocześnie zharmonizowane zasady, rozważa się rozporządzenie będące stosowniejsze niż ta dyrektywa.

([1]) Dz.U. C 20 E z 28.1.2003, str. 160.
([2]) Dz.U. C 95 z 23.4.2003, str. 6.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2003 r. (dotąd niepublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U. C 277 E z 18.11.2003, str. 31) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2003 r. (dotąd niepublikowane w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Dz.U. L 326 z 24.11.1990, str. 56.
([5]) Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1232/2002 (Dz.U. L 180 z 10.7.2002, str. 5).
([6]) Dz.U. L 370 z 19.12.1992, str. 76. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

▼B

(4) W kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej istotne jest zastąpienie dyrektywy 92/109/EWG rozporządzeniem, jako że każda zmiana tej dyrektywy oraz jej załączników pociągałaby za sobą narodowe środki wykonawcze w 25 Państwach Członkowskich.

(5) W ramach decyzji podjętych na 35. sesji Komisji Narodów Zjednoczonych ds. Środków Odurzających, Komisja uzupełniła wykaz substancji umieszczonych w tabelach w Załączniku do Konwencji. W niniejszym rozporządzeniu powinny być ustanowione odpowiednie przepisy celem wykrywania ewentualnych przypadków nielegalnego wykorzystywania prekursorów we Wspólnocie oraz zagwarantowania, że wspólne reguły monitorowania są stosowane na rynku Wspólnoty w celu zapewnienia walki z ich nielegalnym przywozem do Wspólnoty.

(6) Postanowienia art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych opierają się na systemie nadzorowania handlu przedmiotowymi substancjami. Większa część handlu tymi substancjami jest w pełni legalna. Dokumentacja i etykietowanie przesyłek zawierających te substancje muszą być wystarczająco czytelne. Należy ponadto, poza wyposażeniem właściwych organów w niezbędne środki działania, rozwinąć – zgodnie z duchem Konwencji Narodów Zjednoczonych – mechanizmy oparte na ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a także na rozwoju systemu gromadzenia informacji.

(7) Środki stosowane w odniesieniu do olejku sasafranowego są obecnie interpretowane we Wspólnocie w różny sposób, ponieważ w niektórych Państwach Członkowskich jest on traktowany jako mieszanka zawierająca safrol i w związku z tym jest pod kontrolą, podczas gdy inne Państwa Członkowskie traktują go jak produkt naturalny niepodlegający kontroli. Dodanie odniesienia do produktów naturalnych w definicji „substancji sklasyfikowanych” zlikwiduje rozbieżności i umożliwi wprowadzenie kontroli olejku sasafranowego; tylko produkty naturalne, z których w łatwy sposób można uzyskać substancje sklasyfikowane, będą objęte definicją.

(8) Substancje najczęściej używane do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych powinny zostać wymienione w załączniku.

(9) Konieczne jest zapewnienie, by wytwarzanie i wykorzystanie substancji sklasyfikowanych w załączniku I było uwarunkowane posiadaniem zezwolenia. Ponadto dostawa tych substancji powinna być dozwolona tylko w przypadku, gdy osoby, którym mają one być dostarczone, posiadają zezwolenie i podpisały deklarację celną. Szczegółowe zasady dotyczące deklaracji celnej powinny zostać podane w załączniku III.

(10) Należy przyjąć środki w celu zachęcenia zainteresowanych podmiotów gospodarczych do informowania właściwych organów o podejrzanych transakcjach z udziałem substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku I.

(11) Należy przyjąć środki w celu zagwarantowania lepszej kontroli wewnątrzwspólnotowego handlu substancjami sklasyfikowanymi wymienionymi w załączniku I.

▼B

(12) Wszystkie transakcje prowadzące do wprowadzenia na rynek substancji sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I powinny być właściwie dokumentowane. Podmioty gospodarcze powinny informować właściwe organy o wszelkich podejrzanych transakcjach dotyczących substancji wymienionych w załączniku I. Powinno się jednak stosować wyjątki w przypadku transakcji dotyczących substancji w kategorii 2 załącznika I, w których ilości biorące udział nie przekraczają ilości podanej w załączniku II.

(13) Znaczna ilość innych substancji, z których wiele jest sprzedawanych legalnie w dużych ilościach, została zdefiniowana jako prekursorzy do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych oraz substancji psychotropowych. Objęcie tych substancji taką samą ścisłą kontrolą, jakiej są poddane substancje podane w załączniku I stworzyłoby niepotrzebne utrudnienia w handlu wymagającym zezwolenia na prowadzenie operacji oraz dokumentacji transakcji. W związku z tym powinno się ustanowić bardziej elastyczny mechanizm na poziomie Wspólnoty, gdzie właściwe organy w Państwach Członkowskich są informowane o takich transakcjach.

(14) W planie przeciwdziałania narkotykom zatwierdzonym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r. została ujęta procedura wprowadzenia współpracy. W celu wsparcia współpracy pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich a przemysłem chemicznym, w szczególności w odniesieniu do substancji, które, chociaż nie są omówione w niniejszym rozporządzeniu, mogą być wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, powinno się sporządzić wytyczne mające na celu pomoc przemysłowi chemicznemu.

(15) Właściwe jest sporządzenie dla Państw Członkowskich przepisu ustanawiającego zasady kar stosowanych w przypadku naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia. Zakładając, że handel prekursorami może prowadzić do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, Państwa Członkowskie powinny mieć wolną rękę w wyborze najbardziej odstraszających kar możliwych do zastosowania na mocy ich prawodawstwa krajowego.

(16) Środki konieczne do wprowadzenia tego rozporządzenia w życie powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(17) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zharmonizowany monitoring handlu prekursorami oraz przeciwdziałanie ich wykorzystywaniu do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, nie mogą zostać zrealizowane w wystarczającym stopniu przez Państwa Członkowskie, ale za to, z powodu międzynarodowego i zmiennego charakteru takiego handlu, mogą być skuteczniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, rozporządzenie niniejsze, w celu osiągnięcia powyższych celów, nie wychodzi poza konieczne ramy.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

(18) Dyrektywa Rady 92/109/EWG, dyrektywy Komisji 93/46/EWG ([1]), 2001/8/WE ([2]) i 2003/101/WE ([3]) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1485/96 ([4]) i (WE) nr 1533/2000 ([5]) powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M2

Artykuł 1

Zakres i cele działania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane środki służące wewnątrzunijnemu kontrolowaniu i monitorowaniu niektórych substancji często wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych w celu zapobiegania nielegalnemu wykorzystywaniu takich substancji.

▼B

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

▼M2

a) „substancja sklasyfikowana” oznacza każdą substancję wymienioną w załączniku I, która może być wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych, w tym mieszaniny i produkty naturalne zawierające takie substancje, z wyłączeniem mieszanin i produktów naturalnych, które zawierają substancje sklasyfikowane i które zostały wytworzone w taki sposób, że substancje sklasyfikowane nie mogą być łatwo wykorzystane lub odzyskane za pomocą łatwych do zastosowania lub ekonomicznie opłacalnych środków, produktów leczniczych określonych w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([6]) oraz weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([7]);

([1]) Dyrektywa Komisji 93/46/EWG z dnia 22 czerwca 1993 r. zastępująca i zmieniająca załączniki do dyrektywy Rady nr 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 134).

([2]) Dyrektywa Komisji 2001/8/WE z dnia 8 lutego 2001 r. zastępująca załącznik I do dyrektywy Rady 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 39 z 9.2.2001, str. 31).

([3]) Dyrektywa Komisji 2003/101/WE z dnia 3 listopada 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 286 z 4.11.2003, str. 14).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1485/96 z dnia 26 lipca 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 92/109/EWG w zakresie deklaracji odbiorców o specyficznym użytku niektórych substancji używanych do nielegalnej produkcji środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 188 z 27.7.1996, str. 28); rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1533/2000 (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 75).

([5]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1533/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1485/96 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania dyrektywy Rady 92/109/EWG w zakresie składania przez klientów oświadczeń dotyczących specjalnego wykorzystania niektórych substancji używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych.

([6]) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

([7]) Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

▼B

b) „substancja niesklasyfikowana” oznacza każdą substancję, która, chociaż nie została wymieniona w załączniku I, jest określona jako substancja wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych;

▼M2

c) „wprowadzanie do obrotu” oznacza każdą, zarówno odpłatną jak i nieodpłatną dostawę substancji sklasyfikowanych w Unii, lub też składowanie, wytwarzanie, produkcję, przetwarzanie, handel, dystrybucję lub pośrednictwo w handlu tymi substancjami w celu dostawy w Unii;

▼B

d) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się wprowadzaniem do obrotu substancji sklasyfikowanych;

e) „Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających” oznacza organ powołany przez Jednolitą Konwencję o środkach odurzających z 1961 r., zmienioną Protokołem z 1972 r.;

f) „zezwolenie specjalne” oznacza zezwolenie przyznawane określonemu typowi podmiotu gospodarczego;

g) „rejestracja specjalna” oznacza rejestrację dokonywaną w stosunku do określonego typu podmiotu gospodarczego;

▼M2

h) „użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, inną niż podmiot gospodarczy, która posiada substancję sklasyfikowaną i zajmuje się przetwarzaniem, przygotowywaniem preparatów, zużywaniem, magazynowaniem, przechowywaniem, obróbką, umieszczaniem w pojemnikach, przenoszeniem z jednego pojemnika do innego, mieszaniem, przekształcaniem lub jakimkolwiek innym wykorzystaniem substancji sklasyfikowanych;

i) „produkt naturalny” oznacza organizm lub część tego organizmu w jakiejkolwiek postaci, lub wszelkie substancje występujące w przyrodzie zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 39 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

▼B

Artykuł 3

Wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu substancji sklasyfikowanych

1. Podmioty gospodarcze pragnące wprowadzić substancje sklasyfikowane w kategoriach 1 i 2 załącznika I do obrotu wyznaczają funkcjonariusza odpowiedzialnego za handel substancjami sklasyfikowanymi, zgłaszają właściwym organom nazwisko i szczegóły kontaktowe tej osoby oraz natychmiast powiadamiają je o wszystkich kolejnych zmianach dotyczących tych informacji. Funkcjonariusz pilnuje, aby handel substancjami sklasyfikowanymi prowadzony przez podmiot gospodarczy odbywał się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Funkcjonariusz jest upoważniony do reprezentowania podmiotu gospodarczego oraz do podejmowania decyzji koniecznych do realizacji powyższych zadań.

▼M2

2. Podmioty gospodarcze i użytkownicy muszą uzyskać zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, zanim będą mogli wejść w posiadanie lub wprowadzić do obrotu substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I. Właściwe organy mogą przyznawać zezwolenia specjalne aptekom, punktom wydawania leków weterynaryjnych, niektórym organom władzy publicznej oraz siłom zbrojnym. Takie zezwolenia specjalne są ważne jedynie w związku z wykorzystywaniem substancji sklasyfikowanych w kategorii 1 załącznika I w ramach urzędowych obowiązków zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

▼M2

3. Każdy podmiot gospodarczy posiadający zezwolenie dostarcza substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I jedynie podmiotom gospodarczym lub użytkownikom, którzy również posiadają zezwolenie oraz podpisali deklarację klienta przewidzianą w art. 4 ust. 1.

▼B

4. Rozważając możliwość przyznania zezwolenia, właściwe organy biorą szczególnie pod uwagę kompetencje i uczciwość wnioskodawcy. Zezwolenie nie jest przyznawane w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy budzące wątpliwości co do stosowności i rzetelności wnioskodawcy czy też funkcjonariusza odpowiedzialnego za handel substancjami sklasyfikowanymi. Zezwolenie może zostać zawieszone lub unieważnione przez stosowne organy, jeżeli tylko pojawią się uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że jego posiadacz nie jest już właściwą i odpowiednią osobą do posiadania takiego zezwolenia lub też że warunki, na których to zezwolenie zostało przyznane, nie są już spełniane.

▼M2

5. Bez uszczerbku dla ust. 8, właściwe organy mogą ograniczyć ważność zezwolenia do okresu nieprzekraczającego trzech lat albo zobowiązać podmioty gospodarcze i użytkowników do wykazania w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy lata, że warunki, na których zezwolenie zostało przyznane, są nadal spełniane. W zezwoleniu wymienia się operację lub operacje, na które jest ono ważne, a także substancje sklasyfikowane, których ono dotyczy. Co do zasady właściwe organy przyznają zezwolenia specjalne bezterminowo, ale mogą je zawieszać lub unieważniać w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że jego posiadacz nie jest już właściwą i odpowiednią osobą do posiadania takiego zezwolenia lub też że warunki, na których przyznano to zezwolenie, nie są już spełniane.

6. Podmioty gospodarcze muszą zostać zarejestrowane przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, przed wprowadzeniem do obrotu substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I. Od dnia 1 lipca 2015 r. użytkownicy muszą zostać zarejestrowani przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, przed wejściem w posiadanie substancji sklasyfikowanych w podkategorii 2A załącznika I. Właściwe organy mogą przyznać rejestrację specjalną aptekom, punktom wydawania leków weterynaryjnych, niektórym organom władzy publicznej oraz sił zbrojnych. Takie specjalne rejestracje uznaje się za ważne jedynie w odniesieniu do wykorzystywania substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I, w ramach urzędowych obowiązków zainteresowanych podmiotów gospodarczych lub użytkowników.

6a. Każdy zarejestrowany podmiot gospodarczy może dostarczać substancje sklasyfikowane w podkategorii 2A załącznika I jedynie innym podmiotom gospodarczym lub użytkownikom, którzy również są zarejestrowani i podpisali deklarację klienta przewidzianą w art. 4 ust. 1.

6b. Rozważając możliwość przyznania rejestracji, właściwe organy biorą w szczególności pod uwagę kompetencje i rzetelność wnioskodawcy. Odmawiają one rejestracji w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy budzące wątpliwości co do stosowności i rzetelności wnioskodawcy lub pracownika odpowiedzialnego za handel substancjami sklasyfikowanymi. Mogą one zawiesić lub unieważnić rejestrację w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że jej posiadacz nie jest już właściwą i odpowiednią osobą do posiadania takiej rejestracji lub też że warunki, na których przyznano tę rejestrację, nie są już spełniane.

6c. Właściwe organy mogą zażądać od podmiotów gospodarczych i użytkowników uiszczenia opłaty za wniosek o wydanie zezwolenia lub o rejestrację.

▼M2

W przypadku wprowadzenia opłat właściwe organy rozważają zróżnicowanie wysokości opłat zależnie od wielkości przedsiębiorstwa. Opłaty takie są pobierane w sposób niedyskryminacyjny i nie mogą przekraczać kosztów postępowania w sprawie wniosku.

7. Właściwe organy wprowadzają podmioty gospodarcze i użytkowników, którzy uzyskali zezwolenie lub rejestrację, do europejskiej bazy danych, o której mowa w art. 13a.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a dotyczących wymogów i warunków:

a) przyznawania zezwolenia, w tym, w stosownych przypadkach, kategorii danych osobowych, które mają być przekazywane;

b) przyznawania rejestracji, w tym, w stosownych przypadkach, kategorii danych osobowych, które mają być przekazywane;

c) wprowadzania podmiotów gospodarczych i użytkowników do europejskiej bazy danych, o której mowa w art. 13a, zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Kategorie danych osobowych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu, nie obejmują szczególnych kategorii danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

▼B

Artykuł 4

Deklaracja klienta

▼M2

1. Bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu oraz art. 6 i 14, każdy podmiot gospodarczy mający siedzibę w Unii, który dostarcza klientowi substancje sklasyfikowane w kategorii 1 lub 2 załącznika I, musi otrzymać od klienta deklarację wykazującą konkretny sposób lub sposoby wykorzystania substancji sklasyfikowanych. Podmiot gospodarczy musi uzyskać oddzielną deklarację dla każdej substancji sklasyfikowanej. Deklaracja taka odpowiada wzorowi przedstawionemu w załączniku III pkt 1. W przypadku osób prawnych deklaracja jest sporządzana na papierze firmowym z nagłówkiem.

▼B

2. Jako alternatywę powyższej deklaracji w przypadku pojedynczych transakcji podmiot gospodarczy, który regularnie dostarcza klientowi substancje sklasyfikowane w kategorii 2 załącznika I, może przyjąć pojedynczą deklarację odnoszącą się do kilku transakcji dotyczących tej substancji sklasyfikowanej przez okres nie dłuższy niż jeden rok, przy założeniu, że podmiot gospodarczy jest przekonany o dopełnieniu następujących kryteriów:

a) klient otrzymywał substancję od podmiotu gospodarczego co najmniej trzykrotnie w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

([1]) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

▼B

b) podmiot gospodarczy nie ma powodów, aby podejrzewać, że substancja zostanie użyta w nielegalnym celu;

c) zamówione ilości odpowiadają zwykłemu zużyciu przez tego klienta.

Deklaracja ta odpowiada wzorowi przedstawionemu w pkt 2 załącznika III. W przypadku osób prawnych deklaracja jest sporządzana na papierze firmowym z nagłówkiem.

▼M2

3. Podmiot gospodarczy dostarczający substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I przystawia swoją pieczątkę oraz podpisuje kopię deklaracji, potwierdzając tym samym, że jest ona zgodna z oryginałem. Kopia taka musi być zawsze dołączona do tych substancji, które są przewożone w Unii, i musi być okazywana na żądanie organom odpowiedzialnym za sprawdzanie zawartości pojazdów w czasie transportu.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w odniesieniu do wymogów i warunków dotyczących uzyskania deklaracji klienta i posługiwania się nimi.

▼B

Artykuł 5

Dokumentacja

1. Bez uszczerbku dla art. 6, podmioty gospodarcze zapewniają, że wszystkie transakcje zmierzające do wprowadzenia substancji sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I do obrotu są odpowiednio udokumentowane zgodnie z poniższymi ust. 2–5. Zobowiązanie to nie ma zastosowania do tych podmiotów gospodarczych, które posiadają zezwolenia specjalne lub podlegają rejestracji specjalnej stosownie do art. 3, odpowiednio ust. 2 i ust. 6.

2. Dokumenty handlowe, takie jak faktury, wykazy ładunków, dokumenty administracyjne, dokumenty przewozowe i inne dotyczące przewozu zawierają informacje pozwalające w jednoznaczny sposób zidentyfikować:

a) nazwę substancji sklasyfikowanej w kategoriach 1 lub 2 załącznika I;

b) ilość i wagę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny lub produktu naturalnego ilość i wagę, jeżeli jest to możliwe, mieszaniny lub produktu naturalnego, jak również ilość i wagę lub procentową zawartość każdej substancji wymienionej w kategoriach 1 i 2 załącznika I, będącej składnikiem mieszaniny;

c) nazwę i adres dostawcy, jednostki rozprowadzającej, odbiorcy końcowego i, o ile to możliwe, innych podmiotów gospodarczych biorących bezpośredni udział w transakcji, jak to określono w art. 2 lit. c) i d).

3. Dokumentacja powinna ponadto zawierać deklarację klienta, jak to określono w art. 4.

4. Podmioty gospodarcze przechowują taką szczegółową dokumentację prowadzonej działalności w takim zakresie, jaki jest niezbędny do przestrzegania zobowiązań na mocy ust. 1.

5. Dokumentację określoną w ust. 1–4 przechowuje się przez okres nie krótszy niż trzy lata od zakończenia roku kalendarzowego, w którym miała miejsce operacja określona w ust. 1, i musi być ona udostępniana na wniosek właściwych organów w celu przeprowadzenia kontroli.

▼B

6. Dokumentację można również przechowywać w formie kopii na nośniku obrazu lub innych nośnikach danych. Należy zapewnić, że przechowywane dane:

a) w momencie odczytu odpowiadają pod względem wyglądu i treści dokumentacji; oraz

b) są dostępne w każdej chwili, można je natychmiast odczytać i przeanalizować za pomocą zautomatyzowanych środków przez okres określony w ust. 5.

▼M2

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w odniesieniu do wymogów i warunków dotyczących dokumentacji mieszanin zawierających substancje sklasyfikowane.

▼B

Artykuł 6

Zwolnienia

Zobowiązania zgodnie z art. 3, 4 i 5 nie mają zastosowania w przypadku transakcji dotyczących substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I, w których ilości objęte transakcją nie przekraczają ilości określonych w załączniku II przez okres jednego roku.

Artykuł 7

Etykietowanie

Podmioty gospodarcze zapewniają, by na substancjach sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I umieszczano etykiety przed ich wprowadzeniem do obrotu. Etykieta musi zawierać nazwy substancji, według określeń zawartych w załączniku I. Dodatkowo podmioty gospodarcze mogą stosować swoje zwyczajowe etykiety.

▼M2

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w odniesieniu do wymogów i warunków dotyczących etykietowania mieszanin zawierających substancje sklasyfikowane.

Artykuł 8

Powiadamianie właściwych organów

1. Podmioty gospodarcze niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o wszelkich okolicznościach, takich jak nietypowe zamówienia lub transakcje z udziałem substancji sklasyfikowanych, które mogą budzić podejrzenie, iż takie substancje, które mają być wprowadzane do obrotu, mogłyby być wykorzystywane do celów nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych. W tym celu podmioty gospodarcze przedstawiają wszelkie dostępne informacje umożliwiające właściwym organom zweryfikowanie legalności odnośnych zamówień lub transakcji.

2. Podmioty gospodarcze przekazują właściwym organom stosowne informacje – w zwięzłej formie – dotyczące prowadzonych transakcji z udziałem substancji sklasyfikowanych.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a dotyczących wymogów i warunków przekazywania przez podmioty gospodarcze informacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w tym, w stosownych przypadkach, na temat kategorii danych osobowych, które mają być w tym celu przetwarzane, oraz zabezpieczeń przetwarzania takich danych osobowych.

▼M2

4. Podmioty gospodarcze nie mogą ujawniać jakichkolwiek danych osobowych zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia podmiotom innym niż właściwe organy.

▼B

Artykuł 9

Wytyczne

▼M2

1. Komisja sporządza i uaktualnia wytyczne w celu ułatwienia współpracy między właściwymi organami, podmiotami gospodarczymi i przemysłem chemicznym, w szczególności w odniesieniu do substancji niesklasyfikowanych.

▼B

2. Wytyczne w szczególności podają:

a) informacje określające, jak rozpoznać i zgłosić podejrzaną transakcję,

b) regularnie uaktualnianą listę substancji niesklasyfikowanych celem umożliwienia przemysłowi monitorowania, na zasadzie dobrowolności, handlu takimi substancjami,

c) inne informacje, które mogą być uznane za użyteczne.

3. Właściwe organy zapewniają, że wytyczne oraz lista substancji niesklasyfikowanych są regularnie rozprowadzane w sposób uznany za odpowiedni przez właściwe organy, zgodnie z celami wytycznych.

Artykuł 10

Zakres władzy i zobowiązania właściwych organów

1. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania art. 3–8, każde Państwo Członkowskie przyjmuje niezbędne środki pozwalające właściwym organom na wypełnianie swoich zobowiązań dotyczących kontrolowania i monitorowania, w szczególności:

a) uzyskiwania informacji na temat wszelkich zamówień na substancje sklasyfikowane lub operacji dotyczących substancji sklasyfikowanych;

▼M2

b) dostępu do miejsca prowadzenia działalności podmiotu gospodarczego lub użytkownika celem uzyskania dowodów nieprawidłowości;

c) w razie konieczności, zatrzymania i konfiskaty wysyłki, która nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.

2. Każde państwo członkowskie może przyjąć niezbędne środki w celu umożliwienia swoim właściwym organom kontroli i monitorowania podejrzanych transakcji z udziałem substancji niesklasyfikowanych, w szczególności w celu:

a) uzyskiwania informacji na temat wszelkich zamówień na substancje niesklasyfikowane lub operacji z udziałem substancji niesklasyfikowanych;

b) dostępu do miejsca prowadzenia działalności w celu uzyskania dowodów potwierdzających podejrzane transakcje z udziałem substancji niesklasyfikowanych;

c) w razie konieczności, zatrzymywania i konfiskaty wysyłek, aby zapobiegać wykorzystaniu substancji niesklasyfikowanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

3. Właściwe organy nie mogą naruszać poufnej informacji handlowej.

▼B

Artykuł 11

Współpraca między Państwami Członkowskimi a Komisją

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwy organ lub organy odpowiedzialne za zapewnienie stosowania niniejszego rozporządzenia i powiadamia o tym Komisję.

2. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia i bez uszczerbku dla art. 15, przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich oraz współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ([1]), w szczególności te dotyczące poufności informacji, stosują się *mutatis mutandis*. Właściwy organ lub organy wyznaczone na mocy ust. 1 tego artykułu działają jako właściwe organy w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97.

Artykuł 12

Kary

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące stosowania kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przyjmują konieczne środki celem zapewnienia, że przepisy są stosowane. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

▼M2

Artykuł 13

Informacja z państw członkowskich

1. Aby umożliwić wszelkie niezbędne dostosowania do ustaleń dotyczących monitorowania handlu substancjami sklasyfikowanymi i niesklasyfikowanymi, właściwe organy w każdym z państw członkowskich przekazują Komisji – terminowo i w formie elektronicznej poprzez europejską bazę danych, o której mowa w art. 13a – wszystkie istotne informacje dotyczące wdrażania środków monitorowania ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do substancji używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych, metod nielegalnego wykorzystywania i nielegalnego wytwarzania, a także legalnego handlu tymi substancjami.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a, określających wymogi i warunki przekazywania informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Komisja przedkłada podsumowanie informacji przekazanych na mocy z ust. 1 niniejszego artykułu Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających zgodnie z art. 12 ust. 12 konwencji Narodów Zjednoczonych oraz w porozumieniu z państwami członkowskimi.

([1]) Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

▼M2

Artykuł 13a

Europejska baza danych o prekursorach narkotykowych

1. Komisja ustanawia europejską bazę danych o prekursorach narkotykowych, pełniącą następujące funkcje:

a) ułatwianie przekazywania informacji – w miarę możliwości w sposób zagregowany i zapewniający anonimowość – zgodnie z art. 13 ust. 1, syntezy i analizy tych informacji na poziomie Unii, a także składania sprawozdań Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających zgodnie z art. 13 ust. 3;

b) utworzenie europejskiego rejestru podmiotów gospodarczych i użytkowników, którym przyznano zezwolenie lub rejestrację;

c) umożliwienie podmiotom gospodarczym przekazywania właściwym organom informacji dotyczących ich transakcji, zgodnie z art. 8 ust. 2, w formie elektronicznej, jak to określono w środkach wykonawczych przyjętych na mocy art. 14.

Dane osobowe wprowadzane są do europejskiej bazy danych jedynie po przyjęciu aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 8 i art. 8 ust. 3.

2. Komisja i właściwe organy podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo, poufność i dokładność danych osobowych znajdujących się w europejskiej bazie danych oraz aby zapewnić ochronę praw osób, których te dane dotyczą, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

3. Informacje uzyskane na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym dane osobowe, muszą być wykorzystywane zgodnie z mającym zastosowanie prawodawstwem dotyczącym ochrony danych osobowych i nie mogą być przetrzymywane dłużej, niż jest to konieczne do celów niniejszego rozporządzenia. Zakazuje się przetwarzania szczególnych kategorii danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE i w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

4. Komisja podaje do publicznej wiadomości wyczerpujące informacje – w jasnej i zrozumiałej formie – dotyczące europejskiej bazy danych zgodnie z art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 13b

Ochrona danych

1. Przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy w państwach członkowskich dokonywane jest zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi transponującymi dyrektywę 95/46/WE i pod nadzorem organu nadzorczego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 28 tej dyrektywy.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

▼M2

2. Bez uszczerbku dla art. 13 dyrektywy 95/46/WE dane osobowe uzyskane lub przetwarzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być wykorzystywane jedynie do celu zapobiegania nielegalnemu wykorzystywaniu substancji sklasyfikowanych.

3. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję, w tym do celów europejskiej bazy danych, dokonywane jest zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

4. Państwa członkowskie i Komisja nie mogą przetwarzać danych osobowych w sposób niezgodny z celami określonymi w art. 13a.

Artykuł 14

Akty wykonawcze

1. Komisja może przyjąć następujące akty wykonawcze:

a) zasady dostarczania deklaracji klienta, o których mowa w art. 4, w stosownych przypadkach w formie elektronicznej;

b) zasady przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2, w tym, w stosownych przypadkach, w formie elektronicznej do europejskiej bazy danych.

c) przepisy proceduralne dotyczące przyznawania zezwoleń, dokonywania rejestracji i sporządzania wykazu podmiotów gospodarczych i użytkowników w europejskiej bazie danych, o których to czynnościach mowa w art. 3 ust. 2, 6 i 7.

2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14a ust. 2.

Artykuł 14a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Prekursorów Narkotykowych ustanowiony na mocy art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 ([1]). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([2]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 15

Dostosowywanie załączników

Komisja jest uprawiona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w celu dostosowania załączników I, II i III do nowych tendencji w zakresie nielegalnego wykorzystywania prekursorów narkotykowych oraz w celu dostosowania tych załączników do wszelkich zmian wprowadzanych w tabelach w załączniku do konwencji Narodów Zjednoczonych.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecim (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼M2

Artykuł 15a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 8, art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 7, art. 7 akapit drugi, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 i art. 15, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 30 grudnia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 8, art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 7, art. 7 akapit drugi, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 i art. 15, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 8, art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 7, art. 7 akapit drugi, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 lub art. 15 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 16

Informacje o środkach przyjętych przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności o środkach przyjętych na podstawie art. 10 i 12. Powiadamiają również o wszelkich wprowadzanych do nich zmianach.

2. Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, do dnia 31 grudnia 2019 r. sprawozdanie z wdrożenia i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat ewentualnej potrzeby dodatkowych działań w zakresie monitorowania i kontroli podejrzanych transakcji z udziałem substancji niesklasyfikowanych.

▼B

Artykuł 17

Uchylenia

1. Dyrektywa Rady 92/109/EWG, dyrektywy Komisji 93/46/EWG, 2001/8/WE i 2003/101/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1485/96 i (WE) nr 1533/2000 zostają niniejszym uchylone.

2. Odniesienia do uchylonych dyrektyw lub rozporządzeń są interpretowane jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

3. Wszelkie ustanowione rejestry, przyznane zezwolenia oraz deklaracje klientów, wydane na mocy uchylonych dyrektyw lub rozporządzeń, nie tracą ważności.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 18 sierpnia 2005 r., z wyjątkiem art. 9, 14 i 15, które stosuje się od dnia publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w celu umożliwienia przyjęcia środków przewidzianych w tych artykułach. Środki takie stosuje się nie wcześniej niż dnia 18 sierpnia 2005 r.

Rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁACZNIK I

▼M2

Wykaz substancji sklasyfikowanych

▼B

KATEGORIA 1

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS (1)	Nr CAS (2)
1-fenylo-2-propanon	Fenyloaceton	2914 31 00	103–79–7
Kwas N-acetyloantranilowy	Kwas 2-acetamido-benzoesowy	2924 23 00	89–52–1
▼M2			
Alfa-fenyloacetyloaceto-nitryl		2926 90 95	4468-48-8
▼B			
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120–58–1
3,4 metyleno- metyleno-dioksyfenylopropan -2-on	1-(1,3-benzodioksol-5-yl) propan-2-on	2932 92 00	4676–39–5
Piperonal		2932 93 00	120–57–0
Safrol		2932 94 00	94–59–7
Efedryna		2939 41 00	299–42–3
Pseudoefedryna		2939 42 00	90–82–4
Norefedryna		dawny ►M2 2939 44 00 ◄	14838–15–4
Ergometryna		2939 61 00	60–79–7
Ergotamina		2939 62 00	113–15–5
Kwas lizergowy		2939 63 00	82–58–6

Formy stereoizomeryczne substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące katyną (3), w każdym przypadku gdy występowanie takich form jest możliwe.

Sole substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące solami katyny, w każdym przypadku gdy istnienie takich soli jest możliwe

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.
(2) Numer CAS oznacza numer ewidencyjny nadany przez *Chemical Abstract Service*, będący unikalnym identyfikatorem cyfrowym, innym dla każdej substancji oraz jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.
(3) Nazywaną również (+) – norpseudoefedryną, kod NS 2939 43 00, nr CAS 492-39-7.

▼M2

KATEGORIA 2

PODKATEGORIA 2A

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS (1)	Nr CAS (2)
Bezwodnik octowy		2915 24 00	108-24-7

Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy ich istnienie jest możliwe.

▼M2

PODKATEGORIA 2B

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS (1)	Nr CAS (2)
Kwas fenylooctowy		2916 34 00	103-82-2
Kwas antranilowy		2922 43 00	118-92-3
Piperydyna		2933 32 00	110-89-4
Nadmanganian potasu		2841 61 00	7722-64-7

Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy ich istnienie jest możliwe.

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002, s. 1.
(2) Numer CAS oznacza „numer ewidencyjny nadany przez Chemical Abstracts Service", będący niepowtarzalnym identyfikatorem cyfrowym dla każdej substancji i jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz dla każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

▼B

KATEGORIA 3

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS (1)	Nr CAS (2)
Kwas chlorowodorowy	Chlorowodór	2806 10 00	7647–01–0
Kwas siarkowy(VI)		2807 00 10	7664–93–9
Toluen		2902 30 00	108–88–3
Eter etylu	Eter dietylowy	2909 11 00	60–29–7
Aceton		2914 11 00	67–64–1
Keton metylowo-etylowy	Butanon	2914 12 00	78–93–3

Sole substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące solami kwasu chlorowodorowego i kwasu siarkowego(VI), w każdym przypadku gdy istnienie takich soli jest możliwe.

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002 r., str.1
(2) Numer CAS oznacza numer ewidencyjny nadany przez *Chemical Abstract Service*, będący unikalnym identyfikatorem cyfrowym, innym dla każdej substancji oraz jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Substancja	Wartość progowa
Bezwodnik octowy	100 l
Nadmanganian potasu lub manganian(VII) potasu	100 kg
Kwas antranilowy i jego sole	1 kg
Kwas fenylooctowy I jego sole	1 kg
Piperydyna i jej sole	0,5 kg

▼B

ZAŁĄCZNIK III

1. **Wzór deklaracji odnoszącej się do pojedynczych transakcji (kategoria 1 lub 2)**

DEKLARACJA KLIENTA DOTYCZĄCA SPECJALNEGO ZASTOSOWANIA SUBSTANCJI SKLASYFIKOWANEJ W KATEGORII 1 LUB 2
(pojedyncze transakcje)

Ja/my,

Imię i nazwisko/nazwa: .....

Adres: .....

.....

Referencyjny numer ►(1)◄ zezwolenia/rejestracji: .....
(niepotrzebne skreślić)

wydanego w dniu ..... przez .....
(nazwa i adres organu)

.....

bezterminowo/ważne do .....
(niepotrzebne skreślić)

zamówiliśmy od

Imię i nazwisko/nazwa: .....

Adres: .....

.....

następującą substancję

Opis: .....

.....

Kod nomenklatury scalonej (NS): ..... Ilość: .....

Substancja zostanie wykorzystana wyłącznie do .....

.....

Ja/my niniejszym zaświadczam(-y), że substancja, o której mowa powyżej, nie będzie odsprzedawana lub w inny sposób dostarczana innym klientom, chyba że dostarczą oni deklarację wykorzystania zgodną z tym wzorem, lub, dla substancji w kategorii 2, deklarację odnoszącą się do transakcji złożonych.

Podpis: ..... Imię i nazwisko/nazwa: .....
(drukowanymi literami)

Stanowisko: ..... Data: .....

►(1) M2

▼B

2. **Wzór deklaracji odnoszącej się do transakcji złożonych (kategoria 2)**

DEKLARACJA KLIENTA DOTYCZĄCA SPECJALNEGO ZASTOSOWANIA SUBSTANCJI SKLASYFIKOWANEJ W KATEGORII 1 LUB 2
(pojedyncze transakcje)

Ja/my,

Imię i nazwisko/nazwa: .....

Adres: .....

.....

Referencyjny numer upoważnienia/zezwolenia/rejestracji: .....
(niepotrzebne skreślić)

wydanego w dniu ..... przez .....
(nazwa i adres organu)

.....

bezterminowo/ważne do .....
(niepotrzebne skreślić)

zamówiliśmy od

Imię i nazwisko/nazwa: .....

Adres: .....

.....

następującą substancję

Opis: .....

.....

Kod nomenklatury scalonej (NS): ..... Ilość: .....

Substancja zostanie wykorzystana wyłącznie do .....

.....

Ja/my niniejszym zaświadczam(-y), że substancja, o której mowa powyżej, nie będzie odsprzedawana lub w inny sposób dostarczana innym klientom, chyba że dostarczą oni deklarację wykorzystania zgodną z tym wzorem, lub, dla substancji w kategorii 2, deklarację odnoszącą się do transakcji złożonych.

Podpis: ..... Imię i nazwisko/nazwa: .....
(drukowanymi literami)

Stanowisko: ..... Data: .....